

הולנוע

נות. אפשר לשמוע כאן אנגלית, צרפתית, סרבית, אפילו ערבית. אבל השפה השלטת היא גרמנית. הבמאי מדבר בגרמנית עם הטכנאים הגרמנים ועם נערת-התסריט הגרמנית. וכמובן — עם הכוכבת הגרמנית טינה ודצקי, המגלמת את לאה'לה.

„כן, ד"ר שפה, המפיק הגרמני של הסרט היה קצין בוורמאכט, מודה אמציה חיוני, המפיק הישראלי, מה זה וורמאכט? צבא גרמני. כאן שומעים את המלה ונבהלים. הוא גלחם בחזית הרוסית ונפל שם בשבי, הוא איש סימפאטי מאוד. הוא בסדר גמור: לקראת מלחמת ששת-הימים, כשרצו לפתח חומר צבעוני צבולם על-ידי גורם מסויים. החומר נשלח אליו.“

„מרגישה כמו יהודיה!“ מלבד ה"טכניקה שלהם והמפיק שלהם, תרמו הגרמנים את טינה ודצקי. היא נראית כמו יהודיה, למרות שבסך הכל היא לה סבא יהודי אחר.

טינה נולדה בפולין, חיתה בגרמניה המזרחית, למדה בבית-הספר הגדול ביותר למישחק ושיחקה בתיאטרון של ברטולט ברכט.

„לפני שנה וחצי עשיתי סיבוב בעולם, סיפרה, באוסטרליה שאלו אותי אם אני אוסטרלית. בפיליפינים — אם נולדתי במאנילה. בקוריאה היו בטוחים שאני קוריאית, ובפאן אמרו שלא יכול להיות שאינני יפאנית.“

אך בעיקר מרגישה טינה עצמה כיהודיה. לא משום שהיא יהודיה: היא לא יודעת הרבה על דת או על מסורת. אבל מהתחלת הקאריירה שלה שיחקה בתפקידי-יהודיות.

אל לאה'לה, גיבורת הדיבוק שמתה מלב שבור לאחר שניכנס בה הדיבוק של ארוסה המת, היא מרגישה יחס מיוחד. „נידמה לי שמה שעבר עלי די דומה למה שעבר עליה,“ אומרת טינה.

כשטינה גרה בליפציג, היא הכירה רופא צעיר. שניהם היו אז תלמידים, ואהבו איש את רעותו. לאחר היכרות ממושכת וחיי עבודה, התחתנו.

זמן קצר לאחר מכן קמה חומת-ברלין והי מעבר למערב גרמניה נחסם.

תאונה בצ'הרריים 1962 עשו את זה. לקחו ליטו לברוה. ובשנת 1962 עשו את זה. לקחו כמה חפצים והסתלקו.

שם החלו בחיים חדשים. הכל מהתחלה. הקימו בית. חלמו על ילדים.

יום אחד בהיר, בשעות הצהריים, אירעה תאונת-דרכים. באו והודיעו לה שתבוא לבית חולים. היא רצה. הוא היה כבר מת.

זה קרה לפני שנתיים. אבל לטינה, בניגוד ללאה'לה, לא ניכנס שום דיבוק. היא המשיכה לחיות ולעבוד.

היא היתה צריכה לשחק את בתו של טוביה-רודנסקי, בכנר על הגג, אבל כשראו אותה בחזרות, אמרו לה שתתאים יותר לדיבוק.

„זה היה גורל,“ אומרת טינה.

זה היה גם תוצאה מזה שהבימה נסוגה מהשתתפות בפרודוקציה. „משום שהתנגדנו לשיתוף עם גרמני,“ אומרים כמה מאנשי התיאטרון הלאומי.

„משום שהיה קשה להם שמישהי אחרת מאשר חנה רובינא תשחק את לאה'לה,“ אומר חיוני.

תדריך

אמנות

באשה בחולות (מקסיס, תל-אביב) רואים מחנה אויר של חולות. חולות מת-מוטטים, חולות נודדים, חולות נשפכים כמו מים, מתעופפים כמו רוח, ומייללים בסופה. שני אנשים חיים שם יחד, שבויים בתוך החולות הללו ונאבקים בהם. כל אחד לבדו, איש איש בדרכו.

חץ מזה אין חדש בשטח האמנות. יצ"א **אנית הצמרת** בקולנוע ארמוני-דוד בתל-אביב, ובהבירה, ירושלים. **אדם לכל עת** בגת, תל-אביב, ולחיות בכרי לחיות ב" צפון, תל-אביב.

פעולה

12 הנועזים (אסתר, תל-אביב) עדיין לא ירד מהבד, וכן גם **3 שעות ביוני** (סינרמה, תל-אביב). בתיאטרון קטנים מקי רינים שוב סרטים ישנים וטובים, כמו **יהלומי הכתר** (רמת-אביב, תל-אביב) ו- **שוד הרכבת הגדול** (שדרות, תל-אביב). חץ מזה גם בשטח הזה אין כל חדש.

* מתחרז עם קפה.

(המשך מעמוד 24)

הארוך הראשון, ואז החל אשר הירשברג מתייצב נגדו במלוא כוחו. הוא ביקש הקצבה כספית. הוא רצה אישור למען הצבא. הוא רצה רשיון להסריט בערים. הוא רצה כל-ירכב וכל-ימשחית, כי זה היה, כמוכן, סרט על המלחמה. וכדי להשיג כל דבר פעוט מסוג זה, הוא היה צריך לרוץ למשרד אחר, להגיש בקשות, לחכות, והוא לא מכין מדוע אשר הירשברג לא יכול לרכוש את כל זה בידי. לשם מה הפיצול הפושע הזה?

הוא השיג את כל האישורים, ועדיין היה חסר לו כסף, משום שאחד המשקיעים הת-

לאה'לה הגרמניה בכל מקום, מקומית

חרט, אחד המשקיעים חלה, אחד המשקיעים ברח לחוץ-לארץ, ונשארה רק ההשקעה שהשקיעה הממשלה בתור הלהאה.

הוא פנה לאשר הירשברג, בבקשה ל- הגדיל את ההשקעה, ואשר הירשברג סירב. כאן עלה בו זעמו להשחית. מדוע אדם אחד בלבד מרכז בידו את כל הכוח להחליט אם אדם כמוהו יעשה סרט או לא? מדוע כוח כל-כך רב מרכז בידי אדם אחד? הוא עשה סקנדל, ניסה להמריד את כל חבריו הבמאים. אלא שברגע האחרון הגיע מתוך לארץ משקיע גדול, שהסכים להשקיע כספים בסרט. בהתחשב בזה נתן אשר הירשברג עוד סכום קטן, וההסרטה החלה.

הירשברג הביזון. בהתחלה דאג אשר הירשברג לכך שהמצלמות לא יפעלו, והצלם לא ידע להשתמש בהם. הפילם היה מקולקל. השמש זרחה חזק מדי. ואחר כך התברר שגם הכסף שלו לא שחה, מתבזבז יותר מדי מהר. בסופו של דבר המשקיע ברח, וזה כמוכן עושה צחוק מאשר הירשברג, שרק שומע שם של אדם זר וכבר נתן כסף. מה זה? יש לו עודף כסף? למה הוא מפזר אותו ככה בלי אחריות? אחר כך השחקנים עשו מרד, מישהו ראה את הצילומים הראשונים והציע לא להמשיך להשקיע כספים.

בוז לאשר הירשברג, השחקנית הראשית ברחת. הסרט נגמר בלעדיה. הוצג שבוע בקולנוע בתל-אביב וירד, בעזרתו של הירש-ברג, לתהום השיכחה.

הגאון הפנה עכשיו את מרדו וכשרונו לתכנון מרד להפלת הממונה על הסרט הישראלי מכיסאו.

הדיבוק הגרמני

בתוך מחסר-ענק במליוני מסריטים את הדיבוק. הוא היה שונה מאוד מן הדיבוק של תיאטרון הבימה. לא תיאטרלי, אומר אילן אלוד, במאי הסרט. אבל הוא שומר לעצמו את הזכות להגיד מה תיאטרלי ומה לא. בסרט המוסרט בלי רקע מוגדר, ללא מקום וללא זמן.

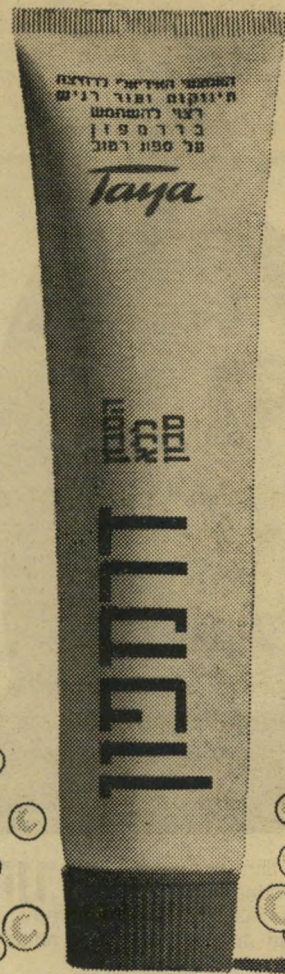
על בימת-ההסרטה שומעים הרבה שפות. תלמידי-הכמים, יהודים יפים ויהודים לא-יפים, מדברים ביניהם בשפות שונות ומשו-

חזק!

דרמפון KING SIZE

את דרמפון - אין צורך להציג... (מי אינו מכיר את תכונותיו וסגולותיו המיוחדות...?)

והנה - עובד חדש ומהודר למוצר נהדר זה: דרמפון ענק בשופרת פלסטית חדשה וחסכונית!

dermapon

THE SOAPLESS SOAP BY TAYA

כבשו את אמריקה ואירופה

רשמקול

(טייפרקורדר)

למכונית

AUTOMATIC RADIO

משלוח חדש של 8 ערוצים

עכשיו בישראל במחיר מיוחד

460 ל"י במזומן

מחיר זה כולל:

מכשיר סטריאופוני — 2 רמקולים ובנוסף חידוש — איזון (באלאנס) לצד ימין ולצד שמאל.

המפיצים לישראל:

מתלם אלקטרוניקה בע"מ

תל-אביב, רחוב המסגר 70-68, טלפון 30594

לראשונה בארץ:

סרטי "מיני" מוקלטים במחיר 10 ל"י